

РЕШЕНИЕ

№ 20135

гр. София, 16.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 26.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **5749** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Подадена е жалба от И. Х. Ч., ЕГН [ЕГН], адрес: С., [улица], апартамент 6, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ №1442 от 14 май 2024 година на младши автоконтрольор към СДВР, отдел Пътна полиция, с която му е наложена принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на МПС“ за срок от 6 месеца, като са отнети свидетелството на регистрация на МПС с номер[ЕИК], както и регистрационните табели на автомобила - СВ 2018 ХС.

Сочи се, че актът е незаконносъобразен и неправилен, постановен при нарушение на материалния и процесуалния закон. Не били изложени мотиви за начина, по който е определена продължителността на мярката за процесуална принуда, не било ясно по какъв начин чрез налагането на тази мярка ще се предотврати и преустанови извършването на други нарушения или вредните последици от извършването им. Оспорват се и всички фактически и правни твърдения за издаване на оспорения акт. Иска се отмяната му и се претендират разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез своя процесуален представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Твърди се, че жалбоподателят не е спрян

от полицейски служители, при управление на автомобил, а те са се явили във връзка с подаден сигнал от друго лице за настъпил инцидент. От което следвало, че е повече от час и половина той не е управлявал автомобила и не е имал качеството на водач на МПС при идването на полицията.

Ответникът редовно призован, не се явява и не се представлява. В придружителното писмо, с което е изпратена преписката се прави изрично възражение за прекомерност на претендираните от другата страна разноски, но не се излага становище по същество.

СГП, редовно призована, не изпраща представител.

Съдът обсъди възраженията на страните и доказателствата по делото и намери за установено следното: Срещу жалбоподателя е издаден акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ GA 1220758 от 14 май 2024 година от младши автоконтрольор при 01 Група, 01 Сектор, ОПП СДВР, в който се твърди, че на 14 май 2024 година в 20: 12 часа, в [населено място], в жк М. 4, по улица без име, с посока на движение от [улица]към [улица]е управлявал лек автомобил OPEL CROSSLAND, с регистрационен номер СВ 2018 ХС, негова собственост и срещу комплекс „Л.“, поради неправилна маневра - движение на заден ход, реализирал ПТП със спрелия зад него лек автомобил F. Fiesta, с регистрационен номер СВ 7399 СА, след което водачът категорично отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство - Дрегер 7510, с фабричен номер ARNA 0136 за употреба на алкохол, като на 14 май 2024 година около 21:40 часа му бил издаден талон за медицинско изследване е с № 0179301 за МБАЛ „Света А.“ и е бил уведомен за започване на ПАМ с номера 1442 и 1443, както и че водачът е бил сам в МПС-то. Деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 40, ал. 2, пр. 1 и чл. 174 ал. 3, пр. 1 от Закона за движение по пътищата. Актът е връчен на жалбоподателя на 14 май 2024 година.

Въз основа на акта е издадена обжалваната ЗППАМ 1442 от 14 май 2024 година от младши автоконтрольор в 01 сектор, отдел Пътна полиция при Столична дирекция на вътрешните работи. В нея се сочи, че се издава във връзка с издадения акт с бланков номер GA 1220758 от 14 май 2024 година за допуснатото нарушение, описано по следния начин: жалбоподателят, в качеството си на собственик на автомобила, на 14 май 2024 година, около 20: 12 часа управлявал лек автомобил OPEL CORSLAND СВ 2018 ХС в [населено място], жк М. 4, улица „Д-р А. М.“, срещу комплекс „Л.“, като при проверка отказал да бъде проверен с техническо средство Алкотест Дрегер 7510, № ARNA 0136, за определяне съдържанието на алкохол в кръвта.

В заповедта се сочи, че при тези факти са налице основанията за прилагане на принудителна административна мярка - прекратяване регистрацията на МПС - Opel Crossland, рег. номер СВ 2018 ХС, както и за отнемане на свидетелството за регистрация на МПС с номер[ЕИК] и регистрационните табели на автомобила с [рег.номер на МПС] . В същото време тя е издадена на различно от посоченото основание – чл. 22 ЗАНН, вр. чл. 171, т. 1, б. б от ЗДвП.

Тя е връчена на жалбоподателя на 14 май 2024 година.

По делото е приложена и втора ЗППЗМ с № 1443/14 година, с която за нарушението на жалбоподателя е отнето СУМПС, на основание чл. 171, т. 1, б. б от ЗДвП.

Приложен е в преписката и талон за медицинско изследване номер 0179301, видно от който по време на проверката на 14.05.20204 г. жалбоподателят е отказал проверка с техническо средство и в 21:40 часа на 14 май 2024 година е насочен за проверка за алкохол към МБАЛ „Света А.“. Не е представен документ от медицинско изследване.

По делото са приложени и писмени сведения от жена с имена Г. Москвина която е очевидец на произшествието, предизвикано от жалбоподателя при управление на МПС-то и която е подала сигнал на тел. 112, декларация от водача на другия автомобил за произшествието и докладна записка от полицаите, пристигнали на мястото за това, което са установили.

Доказателствата по делото са непротиворечиви и взаимно допълващи се.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

На основание чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът извърши проверка за наличието на претендираните с жалбата основания за отмяна на оспорената заповед и провери служебно законосъобразността на същата на всички останали основания, визирани в чл. 146 от АПК.

Жалбата е подадена от лице с надлежна процесуална легитимация, чийто интерес е засегнат от оспорения индивидуален административен акт. Същата е подадена в установения от чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен срок за обжалване и отговаря на изискванията на чл. 150 и чл. 151 от АПК, което обуславя нейната процесуална допустимост.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 и т. 2а ЗДвП се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или оправомощени от тях длъжностни лица.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, при условията на делегирана компетентност, изрично посочена в акта. От представените по делото Заповед № 8121з-1632 от 02.12.2021 г. и Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г. се установява компетентността на Е. А. – мл. автоконтрольор при 01 Група, 01 Сектор на ОПП-СДВР да издава заповеди за прилагане на ПАМ по ЗДвП.

Заповедта е издадена в изискуемата писмена форма и съдържа необходимите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. В същата са посочени както правни, така и фактически основания за издаването ѝ.

Предмет на настоящото съдебно производство е индивидуален административен акт/ИАА/ - заповед за прилагане на принудителна административна мярка. Като правно основание за издаването ѝ се сочат две различни разпоредби. От една страна в заглавната част на акта и във фактическото описание се сочи, че установените факти обосновават наличие на основанията на чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП, а от друга, в диспозитива на заповедта, като основание за издаването ѝ се сочи нормата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП.

За да приложи процесната принудителна мярка, административният орган е приел от фактическа страна, че жалбоподателят в качеството си на водач на МПС и собственик на автомобила е отказал да бъде тестван с техническо средство или с тест за наличието на алкохол в кръвта, с което е нарушил чл. 174, ал.3, пр. 1 от ЗДвП.

Нормата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, посочена като основание за издаване на акта преди диспозитива, предвижда временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

В заповедта, при описание на фактическите основания за издаването ѝ и в заглавната ѝ част се сочи друга норма, която според издателя е приложима в случая - чл. 171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП, която предвижда прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година.

В случая в заповедта се сочат две различни правни основания за издаването ѝ - чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП и 171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП, т.е. налице е противоречие. Въпреки, че допуснатото противоречие е нарушение, настоящият състав намира, че това не води до незаконосъобразност на акта, като издаден при съществени процесуални нарушения, водещи до неяснота на волята на органа и нарушаващи правото на защита на жалбоподателя. Актът е единство от диспозитив и мотиви. В

случая ясно са описани фактите. Сочи се, че жалбоподателят е отказал да бъде тестван за алкохол, което е нарушение на чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП. Представените доказателства по делото водят до извод, че наистина е осъществено това деяние, от което следва, че са налице предпоставките на материалния закон за прилагане на мерки както по чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП, така и по чл. 171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП. В случая са издадени две заповеди, с които са приложени двете мерки, като и двете с връчени на жалбоподателя.

В обжалваната по настоящото дело заповед ясно са описани както фактите, така и естеството на наложената мярка - „прекръпяване на регистрацията на МПС“ за срок от 6 месеца, като са отнети свидетелството на регистрация на МПС с номер[ЕИК], както и регистрационните табели СВ 2018 ХС. На две места в ИАА правилно е посочено правното основание за налагане на тази мярка/171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП/, което съответства на описаните факти, а на едно е объркано/171, т.1, б. „б“ от ЗДвП/. Допуснатото нарушение не води до неяснота на волята на органа и не е съществено, доколкото описанието на фактите, на приложената мярка и правилно посоченото правно основание на две места в ИАА /171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП/ си съответстват. Касае се за техническа грешка на едно място в ИАА, която не води до незаконосъобразност на целия акт.

Неоснователни са изложените в жалбата съображения. ИАА има мотиви. Описани са фактите, на които се основава изводът на органа за необходимостта от прилагане на мярката. Прилагането ѝ е императивно уредено в закона - чл. 171, ал. 1 от ЗДвП, като целите на мерките следват от самия закон - за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. Ясно е, че проверката за алкохол се извършва при съмнения за шофиране след употреба на алкохол, както и че съществува задължение на водачите да се подложат на изследване за употребата му. При отказ да се направи тест законът императивно предвижда мерки за прекръпяване на нарушението, чрез спиране на МПС от движение и отнемане на СУМПС на водача. Т.е. за да се мотивира акта е достатъчно да се опишат фактите на установеното нарушение, правното основание и прилаганата мярка. В случая това е изпълнено.

Действително, органът не е мотивирал продължителността на прилаганата мярка, но в случая това не е довело до нарушаване на правата на жалбоподателя, тъй като е наложена в минимален размер - 6 месеца.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, Административен съд София-град, III-то отделение, 78 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Х. Ч., ЕГН [ЕГН], адрес: С., [улица], апартамент 6, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ №1442 от 14 май 2024 година на младши автоконтрольор към 01 Група, 01 Сектор, отдел Пътна

полия – СДВР, с която му е наложена принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на МПС“ за срок от 6 месеца, като са отнети свидетелството на регистрацията на МПС с номер[ЕИК] и и регистрационните табели СВ 2018 ХС.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване съгласно чл.172, ал.5 ЗДвП.

Съдия: